

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/27/2015
Identifikačné číslo spisu:	6112011171
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6112011171.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného M. E., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a pre prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. decembra 2014, sp. zn. 2 To/116/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. E. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1 T 110/2012, zo dňa 6. októbra 2014 bol obvinený M. E. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. spáchaného v reálnom súbehu s prečinom sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase, v období od začiatku roka 2003 do konca mája 2006, v rodinnom dome v obci C., X. XXX/XX, okres C. C., vo večerných a nočných hodinách viackrát v nepravdepodobných intervaloch - jedenkrát až trikrát do týždňa sexuálne zneužil svoju maloletú dcéru S.K. narodenú XX. U. XXXX, takým spôsobom, že keď išla večer spať do detskej izby, ľahol si k nej na dvoj lôžkovú posteľ, na ktorej spávali spolu s mladšou sestrou R.K., narodenou XX. A. XXXX, kde ju hladkal rukami po nahom tele, prsiach, bruchu, nohách, stehnách, zadku, pohlavných orgánoch, prstami jej dráždil klitoris, v uvedenom konaní pokračoval aj vtedy, keď prerobili detskú izbu, v ktorej obidve dcéry spávali už na vlastných váľandách oddelených od seba komodou, maloletú S.K. dráždil orálne a tiež pohlavným údom na prsiach a pohlavných orgánoch, až kým u nej došlo k vyvrcholeniu, tiež ju slovne žiadal, aby ho uspokojila rukou, pričom jej ruku položil na svoj pohlavný úd a taktiež jej pohlavný úd vložil do ruky, pričom maloletú dcéru S.K. sexuálne zneužil aj v ďalších priestoroch rodinného domu a to dvakrát až trikrát v kuchyni, kde jej ruku vsunul pod nohavičky, prstami ju dráždil po klitorise, jedenkrát ju orálne sexuálne zneužil v obývacej izbe spojenej s pracovnou, dvakrát vo vani, kde jej prstami dráždil pohlavné orgány, naposledy ju sexuálne zneužil v noci 29. 10. 2006 na N. ulici č. X v Z., v byte M. C. tak, že si k

nej ľahol na zem na matrac kde spala, prstami ju dráždil po pohlavných orgánoch, pričom takýmto konaním, ktoré trvalo dlhší čas spôsobil maloletej dcére S.K. psychickú a tiež morálnu ujmu,
- v presne nezistenom čase v roku 2003, v rodinnom dome v obci C., X. XXX/XX, okres C. C., v nepravidelných intervaloch, vo večerných a nočných hodinách, viackrát sexuálne zneužil maloletú vtedy 11 ročnú dcéru R.K., narodenú XX. A. XXXX tak, že si k nej ľahol na dvojľôžkovú posteľ, na ktorej spávali so staršou sestrou S.K., nar. XX. U. XXXX, rukami ju hladkal po nahom tele, prsiach, nohách, stehnách, bruchu, zadku a po prerobení detskej izby v roku 2004, kedy mala už 12 rokov a spávala sama na vlastnej váľande, ju jedenkrát a naposledy sexuálne zneužil tak, že si k nej ľahol na váľandu, hladkal ju po hlave, rukách, bruchu, vnútornej strane stehien, prstami jej dráždil klitoris až kým nezaspala, pričom takýmto konaním spôsobil maloletej dcére R.K. psychickú a tiež morálnu ujmu.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu obžalovanému podmienčne odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. a/, g/ Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným K. M., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom K. X, C. C., prechodne bytom H. XXX, C. a Q. X., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., K. XXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodených, podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúc o odvolaní obžalovaného M. E. proti rozsudku súdu prvého stupňa uznesením z 18. decembra 2014, sp. zn. 2To/116/2014, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. E. zamietol.

Treba podotknúť, že odsudzujúcemu rozsudku obvineného M. E. predchádzali tri oslobodzujúce rozsudky Okresného súdu v Banskej Bystrici a tri uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými uvedené oslobodzujúce rozsudky zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Teda až štvrtým citovaným rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. decembra 2014 došlo k právoplatnému skončeniu veci.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. E. prostredníctvom obhajcu dňa 4. marca 2015 dovolanie, uplatňujúc dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že krajský súd svojim uznesením zo dňa 31. júla 2014, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu krajského súdu, zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, keď prejednal odvolanie prokurátora a odvolania oboch poškodených podané prostredníctvom splnomocneného zástupcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T 110/2012, zo dňa 2. júna 2014, na neverejnom zasadnutí v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (viď § 326 ods. 1, veta prvá, Tr. por.).

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. (vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania) obvinený uviedol: „keďže týmto postupom“ (uvedeným v predchádzajúcom odseku) „senátu krajského súdu bola znemožnená účasť obžalovaného pri jeho rozhodovaní a nemohol sa ani vyjadriť k rozhodnutiu senátu krajského súdu podľa § 325 Tr. por., využil možnosť vznesenia námietky zaujatosti senátu 2 To v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici 1T 110/2012, zo dňa 6. októbra 2014, o ktorej odvolací senát nekonal z odvodnením, že táto námietka

nebola podaná bezodkladne s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por.“

V ďalšej časti dovolania dôvodil, že námietku zaujatosti vzniesol bezodkladne - ihneď po doručení rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo 6. októbra 2014 a odvolací senát mal dostatok času o nej rozhodnúť.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený uviedol, že znalecký posudok Doc. MUDr. Turčeka, trpí procesnými nedostatkami. Posudok si obstarali poškodené, bez toho, aby po jeho vyhotovení, sa sním mohol oboznámiť obvinený ako aj okresný prokurátor, pretože posudok bol predložený až na hlavnom pojednávaní čo vyplýva zo spisu, na základe čoho už okresný prokurátor po predložení posudku do spisu namietol jeho zákonnosť, navrhol súdu aby naň neprihliadal z dôvodu, že nebol s týmto dôkazom pred jeho použitím na hlavnom pojednávaní oboznámený, z dôvodu, že mu nebol ani doručený. /§ 144 ods. 5 Tr. por./ Tým bolo zároveň obvinenému aj upreté právo na obhajobu, pretože mu rovnako, ako jeho obhajcovi nebol posudok doručený. Navyše tým, že si ho dali robiť poškodené na vlastnú žiadosť, znemožnili využiť právo obvineného, aby namietal osobu znalca, o ktorom má obvinený doposiaľ pochybnosti, a či nedošlo zo strany osoby znalca k jeho predpojatosti, ďalej bolo mu znemožnené vyjadriť sa k obsahu otázok, na ktoré znalec na základe požiadavky poškodených odpovedal, pretože až z obsahu posudku bolo zrejmé, že išlo o otázky právneho významu, ktoré sa mali zistiť nie znaleckým dokazovaním ale procesným dokazovaním v rámci prípravného konania a konaním pred súdom a nie aby znalec odpovedal na právne otázky, teda otázky týkajúce sa viny obvineného a to, či sa skutok stal, čo neprináleží zodpovedať znalcovi, ale k takémuto rozhodnutiu má dospieť súd na základe procesne a zákonným spôsobom získanými dôkazmi v prípravnom konaní, ktoré vyhodnotí v priebehu hlavného pojednávania.

Znalec nie je, podľa názoru obvineného, oprávnený odpovedať na otázku, či sa skutok, z ktorého poškodené obvinili obvineného M. E. stal, tak ako to urobil Doc. MUDr. Turček, keď v posudku ako aj v jeho závere uviedol, že s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou sa aj skutočne stal.

Z tohto dôvodu hodnotil alebo označil dôkaz vykonaný znaleckým posudkom Doc. MUDr. Turčeka za nezákonný, ktorý nemožno na hlavnom pojednávaní ani preverovať, a pretože odvolací súd sa s touto skutočnosťou, ktorá bola namietaná aj v odvolaní nevysporiadal a v dôvodoch svojho rozhodnutia bez bližšieho právneho odôvodnenia uviedol, že s námietkami uvedenými v odvolaní sa nestotožňuje a v celom rozsahu si osvojil závery prvostupňového sudu, čím podľa názoru obvineného založil svoje rozhodnutie na dôkaze vykonanom nezákonným spôsobom § 371 ods. 1 písm. g Tr. por., a tým zároveň rozhodnutie odvolacieho súdu založil na nesprávnom právnom posúdení skutku / § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. /.

S poukazom na dôvody dovolania obvinený M. E. navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, v § 2 ods. 7. 9, 10,12, Tr. por., zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, 2To 116/2014, zo dňa 18. decembra 2014, ako aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, 1T 110/2012, zo dňa 6. októbra 2014 a prikázal súdu, aby vec bola znovu prerokovaná a rozhodnutá. Ak dovolací súd vysloví porušenie zákona z dôvodu § 371 ods. 1 písm. e/, Tr. por., navrhol nariadiť, aby dovolací súd rozhodol prejsť a rozhodnúť vec v inom zložení senátu.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu v celom rozsahu stotožnila s rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica aj Krajského súdu v Banskej Bystrici. V súvislosti so vznesením námietky zaujatosti zo strany obvineného voči senátu 2To krajského súdu uviedla, že touto sa uvedený senát zaoberal ešte pred vykonaním verejného zasadnutia, a dospel k záveru, že námietka nebola podaná bezodkladne tak, ako to má na mysli § 32 ods. 6 Tr. por., a preto o nej v konečnom dôsledku nekonal. V uznesení krajského súdu, sp. zn. 2To 116/2014, z 18. decembra 2014 bolo podrobne odôvodnené, prečo senát dospel k uvedenému záveru a s týmto odôvodnením sa v celom rozsahu prokurátorka stotožnila.

K dovolacej námietke týkajúcej sa znaleckého posudku doc. MUDr. Turčeka uviedla, že súd nemal

dôvodom tomuto posudku neveriť, nakoľko znalecké závery tohto znalca neboli v rozpore so závermi ostatných znalcov, čo títo znalci aj potvrdili, keď boli vypočutí na hlavnom pojednávaní a tiež keď boli navzájom konfrontovaní. V rámci dôsledného dodržiavania kontradiktórneho procesu má právo každá procesná strana do konania zabezpečiť dôkaz, ktorý by mal nasvedčovať pravdivosti, alebo nepravdivosti jeho tvrdení, pričom takýto dôkaz mali právo nechať si vypracovať obidve poškodené. Znalec Doc. MUDr. Turček sa k záverom podaného znaleckého posudku vyjadril zákonným spôsobom, ktorý nemožno spochybniť.

Okresný súd v Banskej Bystrici v rozsudku, sp. zn. 1T 110/2012, zo 6. októbra 2014 v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku bolo zrejmé, ako sa súd vysporiadal s obhajobou obvineného, prečo neuveril jeho obrane a prečo ho na rozdiel od predchádzajúceho senátu okresného súdu uznal vinným zo žalovanej trestnej činnosti. S rozhodnutím okresného súdu sa stotožnil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, a preto uznesením 2To 116/2014 z 18. decembra 2014 odvolanie M. E. zamietol.

Z týchto dôvodov, keďže dovolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, zo zákonných dôvodov, pričom M. E. je zastúpený zvoleným obhajcom, navrhla prokurátorka, aby dovolací súd v zmysle § 382 Tr. por. dovolanie obvineného M. E. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.) Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. c/, e/, g/, i/, Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že ustanovenie § 326 ods. 1, písm. b/ Tr. por. určuje, že o odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Aj na neverejnom zasadnutí môže urobiť rozhodnutie podľa § 318, § 320 ods. 1, § 321 ods. 1 alebo 2, ak je zrejmé, že chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 To 74/2014, z 31. júla 2014 obvineným napádaného v dôvodoch dovolania, (ktoré, ale podľa ustanovenia § 368 ods. 1, 2, písm. h/ Tr. por. nebolo rozhodnutím, proti ktorému by bolo možné podať dovolanie, a preto dovolací súd skúmal postup krajského súdu predchádzajúci právoplatnému rozhodnutiu súdu z 18. decembra 2014 a nie rozhodnutie z 31. júla 2014 samotné), vyplynulo, že okresný súd nerešpektoval jeho právny názor vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení a z tohto dôvodu bol namieste postup podľa § 326 ods. 1, veta druhá Tr. por., pretože išlo o také pochybenie okresného súdu, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritérneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

V prerokúvanej veci dovolací súd také pochybenia nezistil, a preto nebol naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1, písm. c/ Tr. por., pretože postup krajského súdu, tým, že vykonal neverejné

zasadnutie a nie verejné, bol v súlade so zákonom, rovnako i postup podľa § 325, veta prvá Tr. por., ktorý stanovuje, že ak rozhodne odvolací súd, že sa vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa, môže súčasne nariadiť, aby bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu. Nerešpektovanie § 327 Tr. por. okresným súdom, podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil, je dostatočným dôvodom na rozhodnutie podľa § 325, veta prvá Tr. por.

Navyše dovolací súd k tomuto dôvodu dovolania uvádza, že obvinený si mohol dostatočne uplatniť právo na obhajobu v dlhotrvajúcom súdnom konaní - štyri hlavné pojednávania, ukončené štyrmi rozsudkami, ktoré aj podľa obsahu zápisníc náležite využil. Nie je preto dôvodné tvrdiť, že bolo porušené obvineného právo na obhajobu tým, že krajský súd nenariadil po vydaní tretieho oslobodzujúceho rozsudku verejné zasadnutie, kde by si právo na obhajobu mohol uplatniť, pretože mal na to dostatok možností v predchádzajúcom konaní najmä na súde prvého stupňa a krajský súd v konaní o odvolaní, pre jednoznačné pochybenie okresného súdu - nevykonanie dôkazu na podklade predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia, nemal žiaden dôvod nariadiť verejné zasadnutie a vykonávať na ňom dôkazy.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1, písm. e/ Tr. por. - vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, dovolací súd nezistil, aby sa tak v prerokovanej veci stalo. Ako vyplynulo z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 To 116/14, z 18. decembra 2014 ešte pred samotným vykonaním verejného zasadnutia senát krajského súdu riešil otázku vznesenej námietky zaujatosti voči senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom dospel k záveru, že námietka zaujatosti obžalovaným voči senátu krajského súdu nebola podaná bezodkladne, keďže už na hlavnom pojednávaní dňa 6. októbra 2014 obžalovaný zahlásil voči rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici odvolanie, pričom až dňa 7. novembra 2014 bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom zmenila pozícia spisu, teda že by bol už postúpený spis krajskému súdu, v dôvodoch odvolania vzniesol námietku zaujatosti voči senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom reálne vec do senátu 2To v zložení JUDr. Jozef Mikluš ako predseda senátu a Mgr. Ján Bednár a Mgr. Rudolf Ďurta ako členovia senátu, bol doručený až dňa 21. novembra 2014. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný už v čase podávania odvolania dňa 6. októbra 2014 mal vedomosť o tom, že v dôsledku jeho odvolania vec pôjde na krajský súd a bude pridelená do senátu 2To, a teda ak podával námietku zaujatosti až v dôvodoch odvolania dňa 7. novembra 2014, podľa názoru krajského súdu tak neurobil bezprostredne, a preto senát ako predbežnú otázku námietku zaujatosti vyriešil tak, že táto nebola podaná bezodkladne tak, ako to má na mysli § 32 ods. 6 Tr. por., a preto súd o nej v konečnom dôsledku ani nekonal.

Takýto postup a jeho odôvodnenie je v súlade so zákonom, pretože podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4, alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Podľa § 31 ods. 4 Tr. por. námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Navyše dovolací súd uvádza, že ak obvinený M. E. vyvodil zaujatosť sudcov senátu krajského súdu z toho, že nenariadili a nevykonali verejné, ale neverejné zasadnutie, a teda porušili podľa jeho názoru jeho právo na obhajobu, lebo nemohol reagovať na odvolacie námietky prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku, išlo nielen o námietku, ktorá nebola podaná bez meškania - mesiac po podaní odvolania vediac o tom, kto bude o podanom odvolaní rozhodovať, ale tiež o to, že dôvodom námietky bol len procesný postup súdu v konaní - nenariadenie verejného zasadnutia a názorová rozdielnosť senátov okresného a krajského súdu, ktoré zistenie vylučuje rozhodovanie o takej námietke (§ 31 ods. 6 Tr. por.).

Ak obvinený namietal, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), najmä poukazoval na pochybenia súvisiace s pribratím znalca Doc. MUDr. Turčeka, k tomu dovolací súd uvádza, že znalecký posudok č. 9/2012 tohto znalca (č. l. 588 - 604 spisu) o výsledkoch skúmania duševného stavu poškodených K. M. a Q. X. bol vypracovaný na základe požiadavky poškodených.

Na hlavnom pojednávaní 14. februára 2013 (viď zápisnica na č. l. 661 spisu) bol podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom okresného prokurátora a obžalovaného prečítaný znalecký posudok Doc. MUDr. Karola Turčeka CSc. č. 9/2012 z 29. septembra 2012. K prečítanému znaleckému posudku obhajca obvineného uviedol, že tento znalecký posudok je nad rámec adhézneho konania a navrhuje, aby naň súd neprihliadal.

Na hlavnom pojednávaní 7. novembra 2013 (č. l. 755 a nasl.) bol znalec Doc. MUDr. Karol Turček CSc. pred výsluchom poučený podľa § 144 ods. 1 Tr. por. a podľa § 347 Tr. zák. a po prečítaní znaleckého posudku sa podrobil výsluchu vedenému predsedom senátu, prokurátorkou, splnomocnencom poškodených a tiež obhajcom obvineného.

Žiadne námietky zo strany obvineného ani jeho obhajcovi voči osobe znalca, jeho pribratiu a výsluchu vznesené neboli.

Dovolací súd konštatujúc tieto zistenia uzatvára, že po tom, čo znalec predložil svoj posudok súdu, resp. tak urobili poškodené prostredníctvom splnomocnenca JUDr. Róberta Slamku, mal byť v súlade s § 144 ods. 2 poučený súdom podľa § 144 ods. 1 Tr. por. To sa stalo na hlavnom pojednávaní 14. februára 2013. Obhajca ani obvinený nenamietali prečítanie posudku ani jeho vypočutie a po prečítaní posudku nenamietali, že nemali čas na prípravu podrobne sa s ním oboznámiť, prípadne namietat osobu znalca a obhajca ho podrobil výsluchu obsahlemu výsluchu.

Z uvedeného je nesporné, že nebol striktne dodržaný postup podľa § 145 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého ak posudok obstaral obvinený, poškodený alebo zúčastnená osoba, doručí ho prokurátorovi a ostatným stranám, ktorých záujmov sa dotýka. Zo spisu nevyplyva doručenie znaleckého posudku uvedeným stranám, avšak je tiež zjavné, že prokurátorka a obvinený súhlasili a oboznámili sa s posudkom jeho prečítaním po riadnom poučení znalca, ktorý je zapísaný v zozname znalcov a tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Pred čítaním posudku nežiadali odročenie pojednávania za účelom preštudovania posudku a prípravy, taktiež nenamietali osobu znalca.

Bolo by teda čisto formálne tvrdiť, že nepredloženie uvedeného znaleckého posudku stranám, najmä obvinenému z tohto znaleckého posudku robí dôkaz vykonaný nezákonným spôsobom, ak jediným procesným pochybením bolo jeho nepredloženie stranám ihneď po jeho predložení súdu.

Postupom na hlavných pojednávaniach 14. februára 2013 a 7. novembra 2013, ktorý bol popísaný vyššie, došlo ku konvalidácii tohto nedostatku vyslovením súhlasu obvineného s prečítaním posudku a s výsluchom znalca, ktorý uskutočnil aj jeho obhajca.

Dovolací súd tým nezistil, aby znalecký posudok Doc. MUDr. Karola Turčeka CSc. bol vykonaný nezákonným spôsobom, a preto i rozhodnutie založené na tomto dôkaze nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Pokiaľ ide o posledný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, dovolací súd nezistil, súc viazaný skutkovým stavom zisteným okresným a krajským súdom, aby skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či

skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Postup, ktorého sa obvinený M. E. domáha by bol možný len na základe postupu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., pri splnení všetkých zákonných podmienok.

Podľa tohto ustanovenia minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Na základe dovolania podaného obvineným skutkový stav - jeho úplnosť a správnosť - nemožno skúmať.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/ a i/ Tr. por., preto dovolanie obvineného M. E. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.